

எமது செயல்கள் எவ்வாறானவை என்பதல்ல முக்கியம்; நாம் அவற்றைச் செய்யும்போது கடமையுணர்வுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும், பற்றுடனும் செய்ய வேண்டும். என்பதே முக்கியமானது. அவ்வாறான ஒரு செயலைச் செய்து இறையருள் பெற்றவரே கண்ணப்ப நாயனார் ஆவார். அவரின் பக்திச் சிறப்பை இங்கு படிப்போம்.

பொத்தப்பி நாட்டிலுள்ள உடுப்பூரில் நாகன் என்னும் வேடுவத் தலைவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுக்கு, திண்ணனார் என்னும் பெயருடைய மகன் இருந்தான், நாகன் முதுமை காரணமாக, அரசரிமையைத் தன் மகன் திண்ணனாருக்கு வழங்கினான். அரசரிமையைப் பெற்ற திண்ணனார், குல மரபுப்படி கன்னிவேட்டைக்கு, தன் நண்பர்களான நாணன், காடன் என்போர்களுடன் காட்டுக்குச் சென்றார்.

திண்ணனார், வேட்டையின்போது பன்றி ஒன்றைக் கண்டார், அதைக் கொல்ல முற்பட்டபோது, அப்பன்றி காளத்தி மலைப் பக்கமாக ஓடியது, அதனை துரத்திச் சென்ற திண்ணனார். அம்பெய்து கொன்றார். கூடச் சென்ற நாணன், காடன் ஆகிய இருவரும் திண்ணனாரின் வீரத்தைக் கண்டு வியந்தனர். களைப்புற்ற மூவரும் பன்றியையும் எடுத்துக் கொண்டு நீர்தேடி, பொன்முகலி ஆற்றுப்பக்கம் சென்றனர். சிறிது தூரம் சென்றதும், எதிரே திருக்காளத்தி மலையைக் கண்டனர். “அந்த மலைக்குச் செல்வோம்” என்று திண்ணனார் நாணனிடம் கூறினார். அதைக் கேட்ட நாணன். “அங்கே குடுமித்தேவர் இருக்கிறார்; நாம் போய்க் கும்பிடுவோம்” என்றான்.

திருக்காளத்தி மலையை நெருங்க நெருங்க திண்ணனாருக்கு ஏதோ பெரிய சுமை இறங்குவது போலிருந்தது. அவரது உள்ளத்திலும் என்றுமே இல்லாததொரு இன்பம் தோன்றியது. இதற்கிடையில் மூவரும் பொன்முகலி ஆற்றங்கரையை வந்தடைந்தனர். காடனை தீக்கடைக் கோலினால் நெருப்புண்டாக்கி பன்றியை வதக்கும்படி கூறி அங்கே நிறுத்திவிட்டு, நாணனுடன் திண்ணனார் திருக்காளத்தி மலையில் ஏறினார்.

திண்ணனார் மலை உச்சியை அடைந்ததும், அங்கே இருந்த சிவலிங்கப் பெருமானைக் கண்டார்; அன்பு மீதாரப் பெற்றார். ஓடிச் சென்று சிவலிங்கத்தைக் கட்டித் தழுவினார். தன்வசமிழந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார். சுவாமி, கொடிய விலங்குகள் திரியும் காட்டின் மத்தியில் துணையின்றித் தனித்திருப்பதாக எண்ணி இரங்கினார். அவருக்கு உணவு கொடுப்பதற்கு யாரும் இல்லையே என்று கலங்கினார். சுவாமிக்கு வேண்டியவற்றைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று நினைத்தார். ஆனால், அவரைப் பிரிய மனமில்லாதவராகப் பிரிந்து, கீழே சென்றார்.

திண்ணனார், காடன் இருக்கும் இடத்தை அடைந்தார். அங்கு வாட்டி, வதக்கியிலிருந்த பன்றியின் நல்ல இறைச்சியைத் தெரிந்து, தேக்கிலைக் கல்லையிலே வைத்தார்; பூக்களைக் கொய்து குடுமியிலே செருகினார்; பொன்முகலி ஆற்றுநீரை வாயிலே எடுத்துக் கொண்டார். வில், அம்பு என்பனவற்றை ஒரு கையிலும், இறைச்சிக் கல்லையை மறு கையிலும் எடுத்துக் கொண்டு திருக்காளத்திநாதரிடம் விரைந்து சென்றார்.

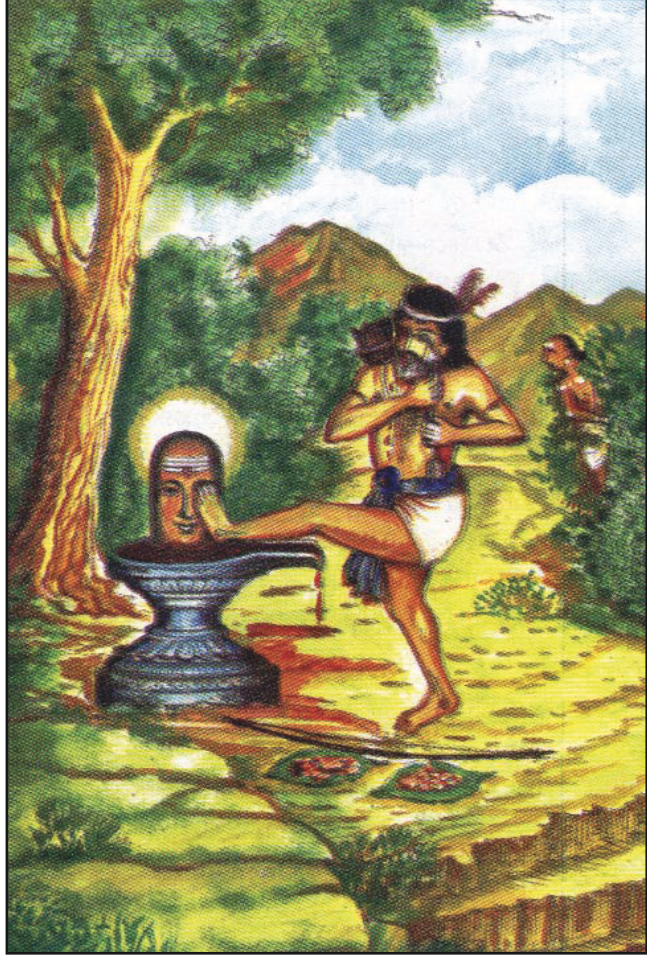
அங்கு சென்றதும், சிவலிங்கப் பெருமானின் முடி மீதிருந்த பூக்கள், இலைகளைக் காலால் அகற்றினார், வாயிலிருந்த நீரை உமிழ்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானை நீராட்டினார்.

குடுமியில் செருகியிருந்த பூக்களை எடுத்துச் சாத்தினார். ஊனமுது படைத்து, அதை உண்ணும்படி வேண்டினார். இரவு முழுவதும் காட்டு விலங்குகளால் இறைவனுக்கு ஆபத்து ஏற்படா வண்ணம் கண் விழித்துக், காவல் செய்தார், விடிந்ததும் அவருக்கு உணவு கொண்டு வர, கீழே சென்றார்.

திருக்காளத்திநாதருக்குச் சிவாகம விதிப்படி தினமும் பூசை செய்பவர் சிவகோசரியார். அவர் வழக்கம் போல அவ்விடத்துக்கு வந்தார். அங்கிருந்த இறைச்சியைக் கண்டு மனம் வருந்தினார். அவ்விடத்தைத் தூய்மையாக்கி, முறைப்படி பூசை செய்தார். ஆனால், தொடர்ந்தும் திண்ணனார் இறைச்சியைப் படைத்து வந்தார். இவ்வாறு நடைபெறுவது சிவகோசரியாருக்குப் பெருங்கவலையாக இருந்தது. அதனால், மனம் வருந்தினார். இத்தகைய செயலை நீக்கும்படி சிவனை வேண்டினார்.

சிவன் அன்று இரவு சிவகோசரியார் கனவில் தோன்றி “இந்தப் பொருத்தமற்ற பூசையைச் செய்பவன் வேடன் என்று இகழ்ச்சியாக நினைக்க வேண்டாம்; அவன் என்மீது கொண்ட அன்பினால் அவ்வாறு செய்கின்றான். அவனது செயல்கள் எனக்கு இனிதாக உள்ளன. நாளைக்கு மறைந்திருந்து பார். அப்போதுதான் அவனது அன்பைப் புரிந்து கொள்வாய். மனக்கவலையை விடுக” என்றருளினார்.

மறுநாள் சிவகோசரியார் சிவனைப் பூசித்ததன் பின் ஓரிடத்தில் மறைந்திருந்தார். அன்று ஆறாவது நாள். சிவனின் வலக் கண்ணில் உதிரம் பெருகியதை வரும்போதே கண்ட திண்ணனார் பதறினார்; துடிதுடித்தார். பெருகும் இரத்தத்தைத் துடைத்தார். ஆனால் இரத்தம் நிற்கவில்லை. ஓடிச் சென்று பச்சிலைகளைப் பறித்து வந்தார். அவற்றைப் பிழிந்து கண்ணில் விட்டார். குருதி வடிவது நிற்கவில்லை. ஊனுக்கு ஊன் உற்ற நோய் தீர்ப்பது என்பது அவரது நினைவுக்கு வந்தது. தனது வலக் கண்ணினை அம்பினால் தோண்டி எடுத்து, அந்த வலக் கண்ணில் அப்பினார்; குருதி வடிவது நின்றது. திண்ணனார் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அதே வேளை, திடீரென இடது கண்ணிலும் உதிரம் கொட்டத் தொடங்கியது. திண்ணனார் பயப்படவில்லை. தனது இடது கண்ணைத் தோண்டி அப்ப நினைத்தார். அடையாளத்துக்காக அந்தக் கண்ணிடத்தில் தனது காலை வைத்துக் கொண்டு, இடது கண்ணைத் தோண்ட முயன்றார்.



அப்போது “நில்லு கண்ணப்ப, நில்லு கண்ணப்ப, என் அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப” என்று கூறிக் கொண்டே, சிவன் சிவலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி, திண்ணனாரின் கையைத் தன் கையாற் பிடித்துத் தடுத்தார்.

இவற்றை எல்லாம் மறைவிடத்திலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிவகோசரியார் வியப்படைந்தார். கண்ணப்பர் கைகளைப் பற்றிய காளத்தியப்பர், கண்ணப்பரைத் தன் வலப் பக்கத்தில் இருத்திக் கொண்டார். திண்ணனார் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட வேட்டுவத்தலைவன், தனது பக்தியினால் இறைவனது கண்ணில் தனது கண்ணை அப்பியமையால், சிவபெருமானால் கண்ணப்பர் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார்.

பக்தன் பக்தியோடு செய்யும் பூசையானது ஆசாரம் இன்றி இருப்பினும், இறைவன் அதை ஏற்றுக் கொள்கின்றான். பக்தியே அதற்கு முக்கியம். பக்தியுடன் வழிபட்டால் இறைவன் பேரின்பத்தைத் தருவான். அவ்வாறே மன வலிமையுடைய வன்பக்தி ஊடாகவும் இறைவனை அடையலாம் என்பதற்கு கண்ணப்ப நாயனார் கதை சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

## பயிற்சிகள்

### 01. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. திண்ணனார் என்பவர் யார்?
2. திருக்காளத்தி மலையில் உள்ள இறைவனுக்குப் பூசை செய்த சிவாச்சாரியார் யார்?
3. திண்ணனார் திருக்காளத்தியப்பருக்கு எவ்வாறு பூசை செய்தார் என்பதைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுக.

### 02. தரப்பட்ட சொற்களை வைத்து, கீறிட்ட இடங்களை நிரப்புக

குடுமித்தேவர், பூக்களை, கண்ணப்ப, பொன்முகலி

1. திருக்காளத்தி மலைக்கு அண்மையில் ..... என்னும் பெயருடைய ஆறு பாய்கின்றது.
2. திருக்காளத்தி மலையில் உள்ள இறைவன் ..... என்னும் பெயரால் அழைக்கப்படுவார்.
3. திண்ணனார், குடுமியில் செருகி இருந்த ..... எடுத்து சிவலிங்கத்துக்குச் சாத்தினார்.
4. சிவன், “நில்லு ..... என் அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப” என்று கூறி, திண்ணனாரின் கையைப் பிடித்துத் தடுத்தாட் கொண்டார்.

## செயற்பாடு

1. முதன்முறையாக திருக்காளத்தி மலையை அடைந்த திண்ணனார் எவ்வாறாகச் செயற்பட்டார் என்பதைப் பாவனையுடன் பேசி நடித்துக் காட்டுக.
2. திண்ணனார் தன்னலம் கருதாதவர்; இறைவனின் நலனையே பெரிதாக நினைத்தவர். இதற்கு நீங்கள் கூறும் மூன்று காரணங்களை எழுதி அதனை வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.

## பாடச்சுருக்கம்

- ◆ திருக்காளத்தி மலையைக் கண்டதிலிருந்து திண்ணனார் இறை அருளுக்கு ஆளாயினார். சிவனடியார் ஒருவரிடம் காணப்படக்கூடிய அனைத்து இயல்புகளும் அவரிடம் இருந்தன.
- ◆ சிவாகம விதிப்படி பூசை செய்தல் சிவகோசரியார், திண்ணனாரின் படைப்பை ஏற்கவில்லை.
- ◆ சிவன், திண்ணனார் அன்புடனும் பக்தியுடனும் செய்த படைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.
- ◆ சிவன், கண்ணப்பரின் அதிதீவிர அன்பையும் வன்பக்தியையும் உலகோர் அறியச் செய்தார்.
- ◆ இறைவன் திண்ணனாரை, கண்ணப்பராக்கி ஆட்கொண்டார்.
- ◆ ஆறு நாள்களில் அர்ப்பணிப்புடன் இறைபணி செய்து, இறைவனை அடைந்தவர் கண்ணப்ப நாயனார்.